

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Evsebivs || De Euangelica pr[a]eparatione

Eusebius <Caesariensis>

[Augsburg], 1522

VD16 E 4299

Quod Plato gentilium deos contemnebat Cap. j.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34477

EVSEBII PAMPHILI LIBER
TERTIVS DECIMVS.

Quod Plato Gentilium deos contemnebat. CAP. I.

Ed abunde iam, ut puto, platonice philosophiam quasi Hebræorum lingua in græcam esse translata demonstratum est, nunc reliqua persequamur. Primum igitur considera, quomodo patriam de dijs opinionem tanquam falsam redarguebat, hoc modo scribens in Timæo. Sed de aliorum demonum atque deorum generatione scribere maius est opus quam humeris nostris ferre possumus, quare his qui hæc crediderunt credere debemus, qui cum a dijs orti sint, & parentes suos qui sint, optime teneant, nullo modo falluntur. Quare quis nec necessario, nec verisimiliter dicat: tamen quia rem suam enarrant, æquum est ut eis fidem adhibeamus, legi obtemperantes. Quare secundum prisorum instituta, genealogia deorum terminetur, credanturque cæli & terre filij Oceanus & Tethys fuisse, ex quibus Phorcus, Saturnus, Ops, & alij quæ plures nati sunt, a Saturno autem & Ope Iuppiter & Iuno. Primum igitur deorum nepotes poetas appellas, deridere mihi deos videtur, non deos, sed homines nepotibus eorum natura similes fuisse ostendens. deinde theologos ipsos, quos deorum nepotes appellavit, vehementer carpere videtur, cum inferat, quæ absque necessaria, imo vero verisimili demonstratione dicant. Locari autem videtur dicens, quæ ipsi probe progenitores cognoverint suos, & quod impossibile sit, deorum filijs non credere, præter sententiam autem animi sui, deos esse appellasse manifeste ostendit, quæ ut legem patriam videlicet sequeretur, ita dixisse fatetur. Quæ omnia ita esse facilius cognosces, si audias quomodo clara voce theologos gentium omnes his verbis in Epimenide reprehendat. Theologiam ergo inquit & uniuersam productionem, quoniam male maiores nostri de his tradiderunt, suscipere melius est, ac ita defendere, ut aduersus impios dicere nil timeamus, iure autem maiorum Theologiam contemnendam esse in secundo de republica docet, ubi de poetis & Theologis, & de gentium dijs his verbis utitur, quæ diligenter quaeso animo uoluas. In maioribus inquit minores quoque uidebimus, oportet enim eandem esse naturam, & idem posse maiores atque mi-

F. nores

nones. Nonne ita tibi uidetur? Videſ inquit, ſed non intelligo, quos tu maiores appelles. Eos inquam, quos Heſiodus atq; Homerus, cæteriq; poetæ nobis tradiderunt. Omnes nanq; Poetæ fabulas cõponentes falſa hominibus & cecinerunt & canunt. Reijciēdi ergo ſunt non ſolum quia mentiunt, uerum etiam maxime, q̄a non bene mentiuntur, ſed ſunt quaſi pictores, diſſimilia omnino illis pingentes, atq; contraria quæ pingere debuerunt. Hæc inquit recte accuſanda ſunt, ſed quænam ſunt falſa atq; improbe dicta? Primum inquã maximum, & de rebus maximis mendacium non bene mentitus eſt, q̄ dixit, Cælum ea feciſſe, quæ ab Heſiodo narrantur, & quod Saturnus ipſum ultus fuerit. Nam etiam ſi uera eſſent, tacenda omnino tamen putarent, nec ita facile ad om̄es efferenda, ſed maxime certe cælanda. Quod ſi neceſſitas quædã dicere cogeret, pauciſſimis tradenda fuiſſe. Ardua enim ſunt, nec prædicandã o Adymante in ciuitate noſtra. Nec enim iuueni perſuadendum eſt, ulciſci parentes oportere, etiam ſi iniuriam inferant, nec autem omnino credendum eſt, deos inter ſe ita diſſidere, ut alius alij bella & pugnam cieant, nec em̄ uera hæc ſunt, nec nobis conducibilia, qui ſi rempublicam cõſeruare uolumus, inſeſtina bella, odia, & ſimulationes turpiſſimas ducere debemus, nec gigantũ aduerſus deos pugnas, & heroum in cognatos adoleſcētibus explicandas iudico. ſed ſi aliquo modo poſſemus, nunq̄ ciui ciuem fuiſſe inimicum id libenter perſuaderemus. Hæc enim maxime adoleſcentibus, hæc uiris, hæc ſenioribus prædicãda. Quare poetæ cogēdi etiam ſunt hæc carminibus ædere. Saturni autem uincula, & Vulcani a patre proiectio, cum auxiliũ pulſatẽ matri afferret, deorumq; pugna, quas Homerus conſcripſit, nullo modo audiendã. Nam etiam poetę quam optime atque utiliter de deo fingere debent. Multum enim ad uirtutem huiuſmodi carmina conducunt, Quas igitur dicemus utiles ad uirtutem de dijs fabulas eſſe, ut respondeamus, ſi quis interroget.

Quod mendoliſſime de deo poetæ ſcripſerũt. CAP. II.

Non ſumus inquit o Adymante in præſentia Poetæ, ſed urbium conditores. Conditorem autem urbis oportet formas quaſdam rerũ tenere, in quibus uerſari poetæ ita debent, ut inde digredi ſibi non liceat. Recte inq̄t dicis. Sed
quenam